

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. június 19.

38. szám.

Olvasóink figyelmébe.

Lapunk mai számához mindazok részére, kiknek előfizetése már előzőleg lejárt vagy a folyó hó végeig lejár, **előnyomott utalvány-lapokat mellékelünk.** Ez alkalommal kérjük tisztelt olvasóinkat, hogy amennyire lehetséges, előfizetéseiket az év végeig rendezzék, miáltal nagyon megkönnyítik nyilvántartásunk vezetését és sok fölösleges munkától mentenek meg. Azoknál, kik már egy évi előfizetéssel vannak hátralékban, ha ezt a jövő hó közepéig nem rendezik, **a lap további küldését befogjuk szüntetni** s követelésünket postai megbizással szedjük be tőlük. Az előfizetések lejártá nyilvántartásunk f. hó 15-iki állása szerint mindenkinek címszalagjára van jegyezve.

Alsó erdészeti szakoktatásunk kérdéséhez.

Irta: Kaán Károly.

(Folytatás.)

A műszaki munkák kiviteléhez szükséges és a főiskolát végzettek arányszámával megapadt erőnek hiánya tehát már magában véve szükségessé teszi a műszaki segédszemélyzet kiképezését. Szükségessé teszi pedig annál is inkább, mert a gyermekeveit átél és fejlődésnek csak most induló magyar erdőgazdaságra a technikai munkák megoldásának egész soro-

zata vár, s mert a fejlődő gazdaság érdekei hova-tovább megkívánja, hogy a főiskolát végzett fiatal kartársaink lehetőleg sokoldalulag képeztessenek ki s ekként gyakorlati éveiket ne csak egyféle technikai munka mechanikus részének évekig tartó egyoldalú teljesítésével töltsék el, de akként foglalkoztassanak, amint azt a lehetőleg sokoldalú gyakorlati kiképezés leginkább megköveteli.

Igy találok ezt más technikai pályákon is; és úgy vélem, így kell kialakulnia a helyzetnek a technikai munkák végzésével eléggé megterhelt magyar erdőgazdaságban is. Ha pedig ez így lesz és a magyar erdőgazdasági főiskola olyan egyéneket nevel, akik pár évi gyakorlati foglalkoztatás után a technikai és gazdasági feladatok önálló megoldására alkalmasak, akkor az ilyen munkálatok az akadémiai képzettségű egyének mellé beosztott műszaki segédszemélyzettel minden akadály nélkül és a mainál olcsóbban és gyorsabban lesznek megoldhatók!

Például hozom fel a magyar kulturmérnöki intézményt a melléje beosztott műszaki segédszemélyzettel (vizmesterekkel.)

A kulturmérnöki pályára menni szándékozóknak az állam már a technikai főiskola hallgatása közben évente rendelkezésre jutó 2—3 havi iskolai szünidőre alkalmazást nyújt s így a mérnökjelöltek jó része a főiskola bevégzéséig a mérnöki teendők gyakorlati részéből sokat elsajátít s a további fontosabb gyakorlati

ismereteket a segédmérnökké való kineveztetésig tartó 2—3 évi gyakornokság alatt szerzi meg.

A mérnök-gyakornokok száma azonban kevés; s így — még ha az is volna a szándék — a technikai munkák mechanikus részének elvégzésére elégtelen.

Az altiszti rangban levő u. n. vízmesterek szolgálnak e célra és közismeretüen a legjobb sikerrel. Végeznek ezek a mérnök utmutatása szerint lejtmméretezési, terepfelvételi és hasonló egyéb külső munkát, megrajzolják és sokszorosítják a mérnök készítette terveket és alkalmaztatnak munkafelügyelőkként a technikai munkák tervszerű és legtöbb esetben házilag teljesített kivitelénél.

Szóval a műszaki segédszolgálatot hivatás-szerűen, hozzáértéssel és teljes megelégedésre végzik.

Krisztinkovich, a ki a földmívelésügyi miniszter megbízásából a külföld birtokrendezési eljárásait tanulmányozta, a tapasztalatairól kiadott munkában azt írja a többek között, hogy a magyar birtokrendezési törvény szerkesztésénél a badeni példát legtöbb haszonnal vélné felhasználhatónak, mert intézményeinknek s talán viszonyainknak is leginkább megfelel. „Minta-szerűségét világszerte elismerik, s alig van művelt állam, mely ennek az intézménynek a fejlődését Badenben figyelemben ne kísérté volna.“ Ismertetvén pedig a kivitel szokásos eljárásait, reámutatott, hogy a műszaki munkák végzésére

ott a kulturmérnökök hivatvák. „A végrehajtásban csak az okoz nehézségeket, hogy a kulturmérnökök túl vannak terhelve a városok és községek vízellátásának teendőivel s a tulajdonképeni feladataikra nincs elég idejük. A modus vivendi-t abban találják, hogy a rétmesteri szeminárium növendékei, kik 18 éves koruktól képeztetnek, a műszaki feladatok teljesítésére jól alkalmazhatók. Ezek a növendékek végzik a birtokrendezési előmunkálatokat a kulturmérnök felügyelete alatt.“

Zárószavában pedig, a hol indítványokat tesz a magyar birtokrendezés jövő eljárásaira nézve, azt írja többek között, hogy nálunk „mindezen feladatok teljesítésére kész szervezet áll rendelkezésére a kulturmérnöki, helyesebben gazdasági mérnöki hivatalokban s a kataszteri földmérés műszaki közegeiben.“

Már pedig, ha Badenben, ebben a közgazdaságilag annyira előrehaladott országban, az annyira fontos birtokrendezési munkálatoknál a műszaki segédszemélyzetnek a végrehajtásnál ilyen fontos szerep jut és azt példakép felhozzák és alkalmazni kívánják nálunk, ha továbbá az előzők szerint a talajjavító, patak- és folyószabályozó munkák és hasonló egyéb technikai teendőkben a magyar kulturmérnöki intézmény ma is a legjobb sikerrel tudja alkalmazni a vízmesterekben (rétmesterekben) rendelkezésre álló személyzetet, ha továbbá a kataszteri felvételeknél nálunk ilyen egyéneket hasoncélból szintén

Tóni látta.

A „Nagyszebeni Ujság“ után.

Szőghaju és kék szemű fiucska a kis Tóni. Mig társai vidáman futkosnak, üzik, hajtják a labdát, addig ő egyedül sétál. Karjait hátul összekulcsolva mereng és néz azok felé az örökös hóval fedett magas hegyek felé. Játszani, nevetni még nem igen látta senki, de ha imádkozni kell, oly szépen imádkozik, mint az a kis angyal, ott az oltárképen. A mellett tanul s oly jól áll a mohó tanulásszomj kinyomata azon a kis gyermekarcon.

A Szurul előhegységei között feküdt a kis falu, hol Tóninak szülei laktak. Százados tölgyfaerdők körözik, távolabb már a fenyőfa uralma kezdődik. Rohanó csermelyek kristálytisza habjai futkosnak le a magaslatról, melyekben a pisztráng tanyázik s nagyokat

ugorva kapkod a rovarok után. Egy-egy malom kerekének zaja, s távolabb a juhnyáj vezetőkarának a kolompja zavarja a csendet, csak olykor vegyül bele egy-egy furulyaszó s a nyájörző ebeknek egy-egy rikkanása.

De az erdő, a szép erdő ezer meg ezer madárkájával bűbájos hangversenyt rendez, állandó hangversenyt, mely csak akkor szűnik meg, ha leszáll az esthomály. Sőt az alól fekvő családból ekkor hangzik fel igazában a primadonnának, a fülemilének dala. Elhallgat ilyenkor a pásztor furulyája is s a sűrűség között repkedő éjjeli madár megbüvölve állapodik meg.

Ott a tisztáson van az erdőör lakása, kis lakás, egy szobából és konyhából áll, de boldogság lakik benne. Négy kis gyermek, két fiu és két leány játéktól hangzik a környék s a szorgos szülők a napi fárasztó munka után felváltva csókolgatják magzataikat. Ez az ő boldogságuk.

A legnagyobbik Tónika, már 6 éves, a jövő őszszel iskolába készül. Nővére Anna utána törekszik, 5 éves lesz. Ők a nagyobbak. A más kettő még kicsiny,

jó sikerrel tudnak használni már régebb idő óta, és ha végül a kir. kincstár termelő ágazatainál, mint bányászat, vasgyárak, az ilyen segéd személyzetet a műszaki munkák felvételénél és kivitelénél az egész vonalon foglalkoztathatják, a minthogy a magán ipari és gyári vállalatoknál is lényeges szerep jut az efféle alkalmazottaknak: akkor nincs ok kételkednünk, hogy a magyar erdőgazdaság a reá váró technikai feladatok megoldásában segéderőként ne használhatna hasonló sikerrel ilyen célra képezett altiszteket.

Hivatkozhatom állításom bizonyításánál még arra a körülményre is, hogy a magy. kir. kereskedelemügyi miniszterium az államépítészeti hivatalok részére a műszaki segéd személyzet kiképzését csak a legutóbb indította meg az egy év óta működésben levő ugynevezett utmesteri iskolákkal.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter 1902. évi 84836. számú rendeletében ezen iskolák életbeléptetését s az azok szervezetére vonatkozó tervezetet közölve alantias hivatalaival, így ír:

„Azon fontos közgazdasági szempont által vezetve, hogy a kisebb műszaki képzettséget igényelő ut- és hidépítési munkák ne az állam-mérnöki kar munkaidejét kössék le, hanem megfelelőleg képzett segéd személyzet által legyenek végezhetők, s hogy ezen elméletileg és gyakorlatilag képzett segéd személyzet a ma nagyrészt szakértő vezetés nélkül álló községi közlekedési és községi közutak építésénél és

fenntartásánál is sikerrel legyen alkalmazható: az ország 10 vidéki városában magyar királyi utmesteri iskola felállítását vettem tervbe.“

„A tanfolyamot 2 évben, s a tanítási időtartamot évenként 4 hónapban állapítottam meg.“

„A kiképezés tervezett mértéke az, hogy a vizsgázott tanulók:

kisebb ut- és hidépítési munkákat önállóan tervezni, költségelni és végrehajtani,

s nagyobb ut- és hidépítési munkálatoknál mérnöki vezetés mellett sikerrel segédkezni képesek legyenek.“

Ha tehát az államnak a közérdeket szolgáló hivatalai, termelő ágazatai, sőt a magánvállalatok mind alkalmazhatnak ilyen műszaki segéd személyzetet indokolt alapon és a legjobb sikerrel: elérkezettnek hiszem, éppen most aktuálisnak vélem, s a magyar erdőgazdaság viszonyait megéretteknek tartom arra, hogy a saját céljainknak megfelelő ilyen műszaki segéd személyzetet neveljünk s a szorosabb értelemben vett erdőgazdasági teendők oktatásának figyelmen kívül hagyása nélkül, az erdőszet céljait szolgáló altisztek képzését ilyen szempontok gondos figyelemben tartása mellett reorganizáljuk.

(Folyt. köv.)

Vizsla-tanítás és használat.

Irta: **Stark Dezső** főerdész.

(Folyt.)

Az állásból való visszahívást különösen eleinte gyakran kell ismételni, hogy az feltétlenül biztosan

alig jöhet emberszámba. Józsi 3 éves, és a legkisebbik még pólyákban van. Tóni és Anna játékatól hangzik a környék, vidám nevetésük messze elhallszik, a vízhang, meg egy pajkos szájó igyekeznek utánozni őket és növelni a zajt.

Ha a tél beköszöntött, a patakot jégpáncél szorítja le s a fák a havak sulya alatt recsegnek, a kis család a kályha tüze mellett összeszorul. Künn a távolból farkasordítás hallatszik, vége-hossza sincs a sok mesének, történetnek, különösen Anuca, a szolgáló tud ilyeneket elbeszélni. A lobogó tűz lángja világítja be a szobát, áhitattal hallgatják a gyermekek, mignem nehéz léptek zaja hallatszik, az apa jön haza s többnyire hoz valami jó pecsenyét, nyulat; egyszer-másszor egy nagy ordasnak lefejtett bőrét. Van ujjongás a kis lakban, a gyermekek bámulva állják körül az elejtett vadat.

De ha a fák levelei kifejlődtek s a tisztásokon a virágok ezrei nyílnak, zsöng a vad méhike, szól a rigó, cinke, kakuk, akkor Tóni egész nap kint van a ház körül, sőt távolabb is megyen. Mint az evet mászik a

százados tölgyeken mókus után, vagy a vadgalamb tolasodó fiai után.

Hiuz szeme mindent meglát, mindent felfedez. Megismeri a medve járásának a nyomát, a róka és a borz odvait ismeri. Meg tudja mondani, merre felé fészkel a császármadár. Ha vasárnaponként csinos ruhába öltöztetve anyjával az órányi távolságra eső kápolnába megy, akkor örvend csak igazában. A szent mise alatt oly szépen imádkozik s énekelni próbálgat az öreg kántor után. De az ének szavait nem tudván, csak dudolgat valamit.

Legnagyobb ellenségei, kiket szívből gyűlöl, a vadászók, kik a fát lopják, vagy a vadállományt pusztítják. Sokat hallott édesatyjától azok felől, hogy mennyi kárt okoznak, hogy mily gonosz emberek. A múlt télen történt, hogy azt a vad kinézésű Tógyert apa rajta csípte azon, hogy őzet lött; már vállán cipelte, midőn megfogta. Jöttek a zsandárok és elvitték Tógyert a közeli város börtönébe. Tóni látta, midőn elvitték. Vért fagyasztó volt tekintete, szeme szikrázott és apa felé fenyegető karokkal azt kiáltotta: „Cine Mintye“.

menjen; de később, a már begyakorolt vizslát is tegyük próbára minél többször, mert erre a gyakorlatra nagy szükségünk leend a költés ideje alatt, midőn ugyanis tájékozódni akarunk a vadállományról s vizsláinkkal bejárván a határt, minden fészket számon vehetünk a nélkül, hogy a tojót felzavarnók. Vagy utóbb, ha azt akarjuk, hogy a rét-kaszások el ne rombolják a fészkeket, kaszálás előtt vizslánkkal valamennyit felkeres-tjük és megjelöljük, s a kaszálás alkalmával minden-
ket egy kör-folt alakjában visszahagyatjuk. De máskor is megtörténik, hogy éppen azt a vadat nem akarjuk felzavarni és lelőni, a melyiket állja a kutyánk, mert talán ezáltal a többi elzavarnók; ilyenkor is nagyon előnyös, ha kutyánkat minden vadtól biztosan vissza tudjuk vezényelni.

Ha aztán ezek a gyakorlatok is mind jól mennek, akkor, midőn ismét „áll” a tanítvány, szó nélkül lassan elébe megyünk és a vadat kiugrasztjuk, vagy felrebentjük; ugyanakkor egyszersmind a kutyára is rákiáltunk: „hasalj!” Lőni azonban még nem fogunk; csak ha a hasalás hibátlanul történik, akkor két-három kísérlet után készentartottl fegyverrel ugratjuk ki a vadat, s midőn elébb a kutyára rákiáltjuk a „hasalj” vezényszót, nyomban utána elsütjük a fegyvert a levegőbe, a kutyát pedig néhány másodpercig hagyjuk kintartóan hasalni.

Később löjjünk le egy foglyot, fürjet, vagy fácánt, de ilyenkor álljunk a vizsla mellett, hogy el ne fusson, midőn a vadat leesni látja. Azt azután mi magunk vegyük fel, fűzzük aggatóra, dicsérjük meg a még mindig fekvő helyzetben lévő állatot, s azután felvezényelvén, tovább megyünk. Ha a szárnyas vad lövésekor nyugodtan maradt a vizsla, akkor folytatólag lőhetünk előtte nyulat, de vigyázva, csakis biztosan, nehogy félig dögölten futkározzon körülöttünk. Ha pedig véletlenül mégis rosszul lőttük volna, annál inkább maradunk a vizslánk mellett és bizonyosan

megnyilvánuló üldözési hajlandóságában szigorú fenyegetéssel és „fujj” tiltó szóval fékezzük őt. De semmi esetre se fussunk a sebzett nyul után, mert ezáltal nagyon visszavetnők sikerünket, minthogy a fiatal vizsla okvetlenül hajszolná a nyulat s aztán ismételen elugornék utána máskor is. Azzal le kell számolnunk, hogy a vizslatanítás alkalmával néhány vadunk kárba vész, de a vad miatt sohasem szabad feláldozni a vizsla tanulmányát, mert az majd bőven kárpótol bennünket a kezdetben szenvedett károkért.

A tanítványvizsla előtt elejtett vadakat eleinte mindig magunk vegyük fel, sőt ha már néhányszor a vizslával hozattuk is elő, közben-közben vegyük fel ismét magunk, hogy a vizsla rá ne szokjék a lövés után való beugrásra, hanem mindig várja meg a vezényszót. Mielőtt azonban a szabadban apportiroztatnók, előbb az önmagunk által felvett vadakkal tegyünk gyakorlatokat odahaza; és pedig használhatunk fáciánt, foglyot, erdei szalonkát, galambot, de fürjet és vizi szalonkát ne adjunk a fiatal vizsla elé, mert ezen kicsi állatkákat nagyon könnyen elnyelheti, vagy legalább is szétroncsolja, a mi aztán szokásává is válhat, ha ismételen lesz hozzá alkalma. Vadrécét is csak már később apportiroztassunk, mert ennek meg kellemetlen szaga lévén, a fiatal állatot könnyen megundorítja.

Vadászatról hazatérve tehát magunkhoz vesszük a lelőtt madarat és tanítványunkkal bemegyünk a kertbe. Itt a vizslát hasaltatjuk, a vadat pedig távolabb helyen eldugjuk. Aztán visszamegyünk és „fel”, „keresd — hozd” (auf, such apport) vezényszóval megkezdjük a házi gyakorlatot. A vizslának a feltalált vadat szépen kell szájba venni, egy fogással és nem tépázva, s azután lábhoz vinni, leülteni és átadni. Tehát erre tanít-suk meg őt. Ha rosszul vette fel a madarat, igazítsuk meg a szájában, ha pedig mellesténé, szóljunk rá,

Tóninak álmait sokszor zavarta meg ezután Tógyer. Félt, atyját féltette. Sokat hallott arról, hogy milyen erőszakos, verekedő az a Tógyer. Sokat hallott beszélni, hogy mi történt 48-ban a környéken. Atyja kinevelte őt és fegyverére csapott olyankor. Ne félj, míg ép kezem és fegyverem megvannak, jöhet tiz Tógyer ellenem.“

Szép juniusi délután volt. A nap felhőtlen égből mosolygott le, forró sugarai elől az árnyékba menekült minden élő lény. Az erdő fái a lombokat meglegyintette olykor egy kis zephir, különben mozdulatlanul állottak, mintha mindnyájan álomba merültek volna. Olykor-olykor a sárga rigó füttyentett egyet, mire a szajkó is elszólta magát, de újból csend lett, mély csend. A házörző kutyák szundikáltak a pitvarban, a kis patak a ház mellett csörgedezett, kristálytisza habjai között egy-egy apró halacska uszkált, majd elbújt a kövek alatt.

Tóni utra kél. Valami rejtett szándéka van. Testvéreinek sem szólt semmit, eloson a sűrűség felé. A multkor vadgalambfészket fedezett fel s benne tojasokat.

Megy, hogy elhozza a fiókákat, bizonyára már eddig megnöttek, megtollasodtak.

Mint a hiuz, zajtalanul oszon a sűrűségben. A tisztáson szeder- és málnabokrok tövisei feltartóztatják, kíváncsian nézi a magasból egy-egy zöldtollu harkály, mely abbahagyja a kopogását azon a százados tölgyön. Tóni tovább halad, jól ismeri az utat; tudja, hogy a tisztáson tul, azon a nagy cserfán fészkel a vadgalamb.

Most már a fa alá áll, felpillant a fának tetejére s macskaügyességgel kuszik fel a törzsön. Óvakodik minden nesztől. Már a fának ágait is eléri. Jó magasan van a fészek. Fel-felpillant s ujult erővel tovább kuszik. Most megpihen s körültekint a környéken. Fák lombjai fedik el a kilátást, de arra a tisztás felé szabad a kilátás.

„Jézus!” kiált fel egyszerre s ugyanezen pillanatban lövés dördül el s egy kiáltás, csak egy: „Tógyer, gyilkos!” viszhangozza a fatetejéről s a gyilkos, mintha villám sújtotta volna, halálsápadtan néz a hang felé s majd csendesebben rohan s tűnik el a sűrűben.

siessünk oda és vegyük el tőle. Ha a mellesztést, tépázást ismételtén tapasztalnók, akkor a madarat belekötjük egy vékony ruhába és úgy apportírozatjuk mindaddig, míg a vizsla teljes nyugodtsággal, szabályszerűen nem végzi e feladatát. Különben mindig tanácsos az apport-madarat vékony zsineggel körülkötni, hogy a szárnyai ne csüngjenek, mert így könnyebben veszi fel a vizsla. Kölyök vizslával nyulat ne apportírozassunk, mert nem bírja el s csak rágódik rajta, a mi szokásává is válhat. Később azonban, ha teljesen kifejlődött, ezt is rábizhatjuk, de csak éber figyelem mellett. Mert különösen, a hol kevés nyul van, ott a vizsla rendkívül ideges lesz annak láttára, s nehezen tarthatjuk vissza a beugrástól is; hát még ha már egyet-kettőt elfogattunk, — vagy csak előhozattunk is vele. Azért a nyüllövésnél főleg vigyázzunk a kutyára, hogy az pontosan hasaljon és parancsszó előtt fel ne keljen; aztán pedig iparkodjunk dögge löni a nyulat, hogy ne kellessen hajszoltatni, s azonkívül ne apportírozassunk minden lelőtt nyulat, hanem vétessük fel a hajtóval, vagy vegyük fel magunk. hogy a kutya megszokja a fegyelmet, s csak akkor menjen a nyul után, ha azt neki parancsoljuk. Hogy pedig az e téren elkövethető, helyrehozhatlan hibákba ne essünk, azt ajánlom, hogy a fiatal vizslával semmiféle társas vadászatra ne menjünk, mert az minden tekintetben igen rossz iskola neki.

Ha vizslánk az előtte lelőtt vadakat odahaza szépen apportírozza, akkor megkíséreljük kint is e gyakorlatot úgy, hogy lövés után jól kitartva hasalni hagyjuk, aztán kissé hátrálva, lábhoz pisszentjük, leülletjük, s csak midőn már teljesen meghiggadt, küldjük a vadért az előirt vezényszóval.

Mindezek figyelembe vétele mellett is megtörténhetik, hogy egyébként kitűnő vizslánk mindenféle vadra és lövésre is beugrik. Ez esetben vigyünk ma-

gunkkal a vadászatra egy ügyes fiatalembert azzal az utasítással, hogy a vizslát tartsa mellettünk vezetéken s midőn a vad előtör, vagy felrebben: mindannyiszor kiáltssa a „dropp“ vezényszót, s nyomaték kedvéért huzzon rá jót a korbáccsal. Ugyanezt kell tenni lövés után is és csak akkor küldjük a vad után, ha azt kutya nélkül nem kaphatnánk meg. E gyakorlatot aztán a teljes sikerig folytatni és ismételni kell, míg a vizsla higgadtan nem nézi a vadat és türi a lövést is.

Megemlítem itt, hogy a vízből való apportírozásra csak nyáron tanítsuk a vizslát, különösen pedig a rövid szőrűeket. Ez úgy történik, hogy eleinte 20—30 cm. mélységű sekély vízbe kenyérdarabokat dobálunk mindig beljebb-beljebb és biztatjuk a vizslát, hogy menjen a vízbe (geh' in's Wasser) és hagyjuk, hogy a falatokat megegye. Ha fél a víztől, ne erőltessük, hanem várjuk be a legforróbb napokat, midőn önként is óhajtja azt; ha pedig szívesen megy a sekély vízbe, úgy fokozatosan mindig mélyebbre dobálunk neki kenyeret, mignem csakis uszva érheti azt el. Ha pedig már az uszástól sem fél, akkor tegyünk kísérletet könnyű fadarabok bedobásával, melyeket aztán cseréljünk ki nagyobbakkal is, mert a vízi vadak többnyire nagyok lévén, szoktatnunk kell ilyen tárgyakhoz. Folytatólag pedig lelőtt galambot, szarkát, varjút stb. dobunk a vízbe és ha ezeket is jó kedvvel hozza ki, akkor mehetünk vele vízi vadászatra. De itt is tartsuk be azon szabályt, hogy kutyánk csak parancsszóra mozduljon. Vízi vadásznál ugyanis, ha a vadász álló helyzetben van, akkor a kutyájának folyton hasálnia kell, hogy a röpködő madarak figyelmét kevésbé vonja magára; ha pedig a vadász mozog, a kutyája szorosan a baloldala mellett járjon s a lelőtt vad után is csak vezényszóra szabad helyét elhagynia. E szabály a vízi vadásznál annyival is szigorubbán tartandó be, mert gyakran megtörténik, hogy egy álló helyünkben rövid idő

Tóni, mintha eszét vesztette volna, nem kuszik, hanem esik le a fáról s rohan a tisztás felé, hol atyját látja elterülve a földön, vérpatak sugárzik, egy szót sem szól, csak egyet sóhajt és behunyja szemeit.

Mintegy varázsütésre az erdő felébred álmából. Heves szélroham száguld a fák lombjai között; ezernyi madárhang ríkitó, sivitó hangzik fel, ijedten röpködnek a madarak a fák között; a róka kíváncsian dugja ki vörös fejét odujából s egy felriadt nyul nagyokat ugorva bujkál a cserjék között.

Tóni fut, rohan az erdei lak felé. Mintha eszét vesztette volna, botlik a gyökerekben; a málnabokrok véresre karcolják, egy kiálló ág homlokán nagy véres nyomot hagyott, de ő nem lát, nem érez, fut, rohan, mignem az erdei lakhoz ér és felkiált: „Anyám, anyám, apát meglötte Togyer . . . ott a tisztásnál . . . én láttam, elfutott s apa ott fekszik s nem mozdul . . . vér ömlik ki belőle . . . sok vér.“

Megélénkül a táj, az emberek futva rohannak a tisztás felé. Egyik a faluba fut a csendőrök után. Már

jönnek, hozzák az apát; nincs élet benne, kisenvedett.

S Tóni sir és beszél a csendőrök előtt. „Én láttam, ott voltam a nagy cserfán, vadgalamb fiókák után . . . láttam, hogy Togyer hirtelen előlépett s pus-kájával apámra lőtt. Apám mit sem félt, vállán volt a fegyvere; csak egy szót kiáltott, aztán a földre esett. Én nagyot kiáltottam s Togyer elfutott a sűrűség felé.“

Togyert nemsokára elfogták. Nem is tagadta a tettet. Mintha eszét vesztette volna, bambán nézett maga elé, hagyta, hogy bilincsbe verjék. Mint a gyilkos Káinra az Ur szava, úgy hatott rá a kis fiúnak magasból jövő hangja: „Gyilkos, gyilkos!“ Valami tulvilági bosszu hangjának tartotta. Elvitték s bezárták. Mig kiszabadul, addig Tóninak is bajsza nő s valahol ur lesz. Mert hát Tóni tanul s komolyan törekszik emberré válni. De vajjon megtanul-e végre kacagni? Ki tudja?

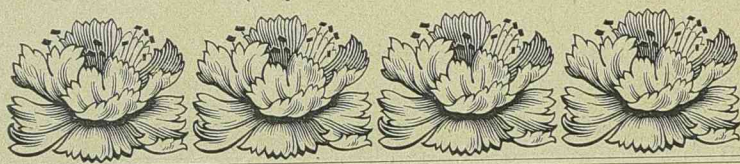
PROKUPEK SÁMUEL.

alatt 5—6 lövést is tehetünk; míg ellenben, ha már az első lövés után a vízbe eresztjük a kutyát, az lármás csobogásával bizonyára elijeszti az esetleg felénk tartó többi vadat.

Arra is figyeljen a vadász, hogy ha vizivadászat után vizsláját kocsira veszi, akkor takarja be jó melegben, mert könnyen megbetegszik; ha azonban nincs kellemetlen idő, s esetleg a kocsin nem férne meg, hagyhatjuk futni is, ámbár a fiatal állatnak ez semmi esetre sem válik előnyére s csupán arra jó, hogy a meghűléstől megmentsük.

Az apportíroztatásra vonatkozólag általánosságban megjegyzem, hogy ezt a gyakorlatot sohasem szabad erőszakolni, hanem az ügyes tanító mindig megfigyeli, hogy a kutyájának mikor van ehhez jókedve, hajlandósága, s azt az alkalmat használja ki. Azonkívül pedig jó jegyezzük meg, hogy apportírozásért megverni a vizslát sohasem szabad, ha még olyan nagy hibát követett volna is el, mert ez a verés nagy kárunkra válhatik, minthogy tapasztalatok szerint sokszor megtörtént már, hogy egyszeri megverés következtében a vizsla többet szájába sem vette az apportot. Legyünk tehát türelmesek ezen gyakorlat tökéletesítésében.

(Folytatása következik.)

TANÜGY.

Pályázati hirdetés az erdőőri szakiskolák növendékeinek felvétele tárgyában.

(1934/1/4. 1904. szám.) A görgényszentimrei, királyhalmi, lipótújvári és vadászerdei m. kir. erdőőri szakiskolákba a folyó év október havában kezdődő új két éves tanfolyamra, részint állami ellátás mellett, részint saját költségen több növendék fog felvétetni.

A felvétetni kívánók, saját kezűleg írt folyamodványukat legkésőbb a folyó év július hó 15-ig a m. kir. földmívelésügyi minisztériumhoz terjesszék be.

A folyamodóknak a fennálló szabályok értelmében hitelesen igazolni kell:

1. születési bizonyítvánnyal: hogy 17-ik életévüket már betöltötték, illetőleg az intézetbe való belépés napjáig 1904. évi október 8-ik betöltik, 35 évesnél azonban nem idősebbek;

2. kincstári erdészeti, katonai, vagy hatósági orvos által kiállított bizonyítvánnyal, hogy ép, erős, egészséges, — munkához és az idő viszontagságaihoz szokott, edzett testalkattal s különösen jól látó, halló és beszélő képességgel bírnak;

3. iskolai bizonyítvánnyal vagy ennek hiányában más, hiteles bizonyítvánnyal: hogy folyékonyan, jól írni, jól olvasni, és a közönséges négy számművelet szerint jól számolni tudnak;

4. a hatósági bizonyítvánnyal: hogy erkölcsi magaviseletük kifogás alá nem esik; ezen hatósági bizonyítványban egyuttal a folyamodó foglalkozása, családi állapota és az is kitüntető, hogy a folyamodó katonai kötelezettségben áll-e vagy sem.

Ezen okmányokon kívül mellékelni kell folyamodványukhoz:

5. azoknak, kik valamely gazdaságban vannak alkalmazva, szolgálat adójuk bizonyítványát eddigi szolgálatukról és végül

6. azoknak, kik az intézetbe állami ellátás mellett kívánnak felvétetni, hatósági bizonyítvány arról, hogy vagyontalanok.

A folyamodónak meg kell jelölni folyamodványában, hogy kérvényére a válasz mely címre, mely vármegyébe s mely postaállomásra küldessék.

A hiányosan felszerelt és a fentebb kitűzött határidőn túl beadott, valamint a nem sajátkezűleg írt folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Tájékozásul megjegyzem még, hogy:

a) az intézetbe felvett folyamodók testi épsége és egészségi állapota az intézet orvosa által a fentebbi 3-ik pontban megkívánt előképzettsége pedig az intézet vezetője által a jelentkezés alkalmával, szigorúan felülvizsgáltatik, és azok, a kiknek szervezete hiányos, vagy a kik valamely ragályos, illetve az intézeti foglalkozás mellett könnyen nem gyógyítható betegségben szenvednek, ugyancsak azok, akik a kellő sikerrel való tanulhatásra elég előképzettséggel nem bírnak és végül azok, a kiktől beigazolódik, hogy folyamodványukat nem sajátkezűleg írták, az intézetből azonnal elbocsáttatnak, illetve véglegesen fel nem vétetnek;

b) minden véglegesen felvett növendéket az állam láttat el ruházattal, az intézetbe való belépés alkalmával azonban minden növendék magával hozni tartozik: 6 inget, 6 lábravalót, 6 zsebkendőt, 10 pár kapcát vagy harisnyát és egy pár erdőjárásra alkalmas erős bagaria csizmát, valamennyit teljesen új állapotban;

c) a saját költségükre felvett növendékek az intézetben való tartózkodás idejére kapott ruházatért és ellátásért évenként, félévi előleges részletekben 300 (Háromszáz) koronát tartoznak fizetni az államnak; ennek biztosításra tehát a saját költségükre felvett növendékek, illetve szülők, gyámjuk vagy munkaadójuk kir. közjegyző előtt kiállított okmányban kötelességet tartoznak vállalni arra nézve, hogy az évi 300 korona ellátási költséget a kitűzött időre az intézet vezetőjének kezéhez pontosan lefizetik;

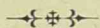
d) az állami ellátás mellett felvett növendék illetve szülői, gyámja vagy munkaadója abban az esetben, ha a növendék az iskolát a két évi tanfolyam teljes bevégezése előtt önként elhagyná, vagy az intézetből a fennálló szabályok értelmében elbocsáttatnék, az intézetben való tartózkodás ideje alatt reá fordított költségeket (egy évre 300 koronát számítva) az államnak szintén megtéríteni kötetesek s hogy ezt az iskola ve-

zetőjének felszólítása után legkésőbb 6 hét alatt teljesítik, a végleges felvétel alkalmával bemutatandó közjegyzői okirattal szintén biztosítani tartoznak.

Budapest, 1904. évi június hó.

M. KIR. FÖLDMIVELÉSÜGYI MINISZTER.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Méheszek és gazdák figyelmébe.** Az országos Méhészeti Egyesület különös tekintettel arra, hogy méhészettel leginkább kiskaszdák, tanítók, kisiparosok és egyéb kiskeresetű emberek foglalkoznak, kik a legtöbb esetben az első méhkast is alig tudják megszerezni, a midőn megkezdik a méhészkedést, — kezébe vette a Dzierzon kaptárak és az okszerű méhészkedéshez szükséges eszközök és kellékek, nevezetesen mézpergetőgépek, műlépprések, műlépek, acél- és bádogtárgyak, mézszállító bűdönök és némely gazdasági tárgyak gyártását és önköltségi áron való közvetítését oly célból, hogy a méhészkedést minél olcsóbbá és a legszegényebb embernek is lehetővé tegye. Az ezen tárgyokról szóló árjegyzéket kívánatra mindenkinek ingyen és bérmentve megküldi az egyesület. Azonkívül a méhészközönség méz- és viasztermelvényeinek értékesítését, a közösen előre megállapított eladási ár biztosítását és a postatakarékpénztár útján való kifizetését is elvállalja minden provízió nélkül, sőt ingyen és bérmentve szállító edényeket is ad kölcsön. A múlt évben 780 métermázsa méz került értékesítésre. Végül az egyesület mindenféle méhészeti és szállítási ügyekben ingyen ad utbaigazítást. Cim: Méhészegyesület Budapesten, VII. ker.

* **A bibliáról.** A német tudósok alapossága nagyon híres. Mutatja ezt Müchle Erneszt porosz luteránus lelkésznek most megjelent fejtegetése a bibliáról. Érdemes belőle egyet-mást idézni. A Noé bárkájáról ime ijeneket olvasunk benne: Mi a Noé bárkáját rendszeren nagyon kicsinek képzeljük. Silberschlag építészeti főtanácsos számításai szerint a bárka 22 lábbal magasabb, 156 lábbal keskenyebb volt, mint a berlini királyi kastély. köbtartalma 450.000 köbméter lehetett. E bárkának három emelete, minden emeleten számos kamrája volt. Az alsó emeleten a nagyobb szárazföldi állatok, a középsőn kisebb állatok és az emberek, a felsőn a madarak lehettek. Mindenik emeleten nagy szénraktár volt, mert akkor még nem vad- és ragadozó állatok és az ember sem evett húst! A mi a bárka egyetlen ablakát illeti, a lelkész negyven meggyőzőnek tartja egy kollégájának azt az állítását, hogy az Isten az összes állatokat az özönvíz alatt valószínűleg téli álomba merítette, mert különben mit csináltak volna abban a nagy sötétségben? Hiszen a bárkán lévő nyolc ember nem is etethette őket! Pompás dolog a cikkben az is, a mit Müchle ur a patriárkák életéről mond. Leírja egyebek között a kilencszáz esztendő Ádámot, a mint ősunokáinak elmondja a paradicsom történetét. Az emberek törzsapja, Ádám, 930 esztendő lett. A fia Seth, 912 évet élt s körülbelül ugyanannyi idős lett a tíz ősapá, kiket patriárkáknak neveznek. Egyikük, Matuzsálám, 969 évet élt. Ez nekünk, rövid életű unokáknak, hihetetlennek látszik; de a biblia józan olvasója tudni fogja, hogy a biblia oly éveket ért, a melyeneket most számálunk. Milyen nagyszerű lehetett ez! Mikor a sok száz éves Ádám unokái körében a paradicsomról, a szomorú bukásról és Isten nagyszerű ígéreteiről beszélt! Gon-

doljuk csak el, hogy Ádám még Sámuel életében élt, a ki Noé atyja volt. Noé pedig özönvíz után, mely 1657-ben történt a föld teremése után, még 350 évig élt. A özönvíz után az emberek életkora nagyon megrövidült. De ez nem lesz mindig így. E világi korszak végén, vagyis a 7. évezredben az emberek ismét oly soká fognak élni, mint az özönvíz előtt. Ezt megígérték a próféták által. Fájdalmas tudni, hogy ezt a kort mi már meg nem érjük.

* **A tigris.** Az indiai kormány egy most kiadott jelentésében szomorúan panaszkodik — a tigrisek ellen. A jelentés szerint 1903-ban India középső tartományaiban nem kevesebb, mint százkilencven embert pusztított el a tigris. Az ebben az esztendőben elejtett tigrisek száma 199 volt. Ezek a leterített tigrisek azonban — ártatlan fenevadak voltak, egy se volt közöttük olyan, a melyeknek gyilkosság terhelte volna — a gyomrát. A százkilencven embert négy királytigris ölte meg és ezek közül egyet se tudtak leteríteni. A legfélelmetesebb közöttük egy nősténytigris, a mely egyetlen esztendőben ötvenhat embert ölt meg. Erre a négy tigrisre darabonként 600 korona van kitűzve, de ugylászik, senkinek sincs kedve, vagy kurázsija a bőrükre pályázni, mert még mindig vigan garázdálkodik mind a négy. Az elejtett 199 tigris beérte szarvasmarha-zsákmánynyal. A királytigrist roppant nehéz elejteni, nagyon ravasz állat és azt tartják róla, hogy „megérzi a fegyvert“, a ki keresi, az nem tud ráakadni. Vannak vadászok, a kik éveken át járták az őserdőt a nélkül, hogy királytigrist láthattak volna. A tigris után a legfélelmetesebb fenevad a párduc: ez tavaly száznyolcvan embert ölt meg Indiában; a farkasok ötven embert marcangoltak szét.

NAPI HIREK.

— **Vizbefult diák.** Lippáról jelentik: A polgári fiuiskola négy tanulója fürödni ment a szabad Marosba. A sebes ár elragadta őket. Hárman a kotróhajók vontatókötelébe kapaszkodtak s megmenekültek, a negyedik azonban, Tomin János IV. oszt. tanuló, Tomin János főerdész fia odaveszett.

— **Szeged látványossága.** Haering Ede szegedi praeparátor műtermének érdekes látványossága van pár nap óta. A praeparátor ur ugyanis Giesing fiumei halásztól és a „Neptunia“ hajózási vállalat tulajdonosától egy emberevő cápat vásárolt. Ez az ugynevezett „Kék“ cápa (Carcharias gloncus Cav.). Fogazata igazán gyönyörű. Sulya meghaladja a 2 métermázsát. A nálunk ritka látványnak számos bámulója akadt a Zsigmond-utca 7. szám alatt levő műteremben.

— **Megégett pásztorok.** Szemán Mihály kartársunk közli velünk Balázsvágásról a következő megrendítő eseményt: A balázsvágási határ Polenica nevű erdőrezsében többen szarvasmarsát legeltettek s éjjel befeküdtek egy kalibába, melynek elején tüzet raktak. A rozoga alkotmány bedőlt s maga alá temette a benne levő öt embert, a kaliba pedig tüzet fogott. Hárman szerencsésen kiszabadultak, de egy 18 éves legény és egy 12 éves leány annyira összeégtek, hogy mire nagyobb segítség érkezett, mindketten meghaltak.

— **Agyonlőtt vadorzó.** Letenyéről írják, hogy Tolmács, zalamegyei községben e hó 12-én agyonlőve találták az ottani erdőben Poka István válföldi lakost, ki vadászati tilalom áthágásáért már többször büntetve volt. Itt azt hiszik, hogy Poka Istvánt vadorzó társai lőtték le, a csendőrség a tetteseket nyomozza.

— **„Örangyalom, vigyázz reám!”** Csodás esemény történt Komár városban. Az ottani pályafelvigyázó 7 éves fiacskája a sinek között játszadozott és később ott elaludt, mit nem vettek észre. Mikor a kanizsai gyorsvonat berobogott, a gépész meglátta ugyan az alvó fiúcskát, de már nem volt képes megállítani a vonatot. S megtörtént az a csodás dolog, hogy a nagy gép elűtötte a kis fiút, de más baja nem esett, csak egyik ujját vágta el.

— **Végzetes fürdés.** Megrendítő katasztrófa történt a minap Magyar-Óváron. Dél előtt tíz órakor Mayr Irén, Mayr János nyugalmazott főhercegi uradalmi felügyelő szép, husz éves leánya fürdés közben a Lajthába veszett. A fürdőház, melybe egyedül ment, nagyon szegényes alkotmány, melynek kosara sincsen. A víz folyása pedig roppant sebes, korlát vagy lécz, a mibe fogódzkodni lehetne, nincs. Így történt, hogy az erős ár a fürdő leányt kisodorta a fürdőházból és nagy sebességgel vitte lefelé. A szerencsétlenséget rögtön észrevették a közelben lakók, a vízbefulló kiáltására oda is szaladtak, de mégsem akadt, ki a mentést megkísérelte. Pár perc alatt a főhercegi malom gátjához sodorta a víz, a hol holtan fogták ki a szerencsétlen szép leányt, a kit általánosan szerettek a társaságban.

— **Halál egy gyónás miatt.** Bécsben a Eleischmarkton egy Strassner nevű cselédleány Wokác Anna szabónőt a nyílt utcán meggyilkolta. Késsel szurta meg áldozatát, a ki nyomban összeesett. A földön vonagló áldozatát szitkokkal, rugásokkal halmozta el, azután éktelen kiáltozás között futásnak eredt. A közönség elfogta és átadta a rendőrségnek, a hol a még mindig rendkívül zavartan viselkedő nőt eleinte örülnék tartották. Utóbb kitűnt, hogy bosszúból gyilkolta meg áldozatát. Wokác Anna ugyanis megrágalmazta őt a gyóntató papja előtt. Kicsapongónak feslett életűnek mondotta. A pap e miatt megintette Strassnernt, a mit az érzékeny lélkű vallásos cselédleány annyira szívére vett, hogy halálos bosszút állott a besugóján.

— **Villámhárító imádság.** Nagybecskerekéről írják, hogy Mallyfalván tegnapelőtt jelentkezett a várva-várt eső erős vihar alakjában. A jámbor sváb lakosság a villámlás tüze és a menydörgés zenéje mellett adott hálát az Istennek. Kaiser Mátyás földmives is egész családjával imádkozott az asztal körül, a mikor egy eltévedt villám beszaladt a ház kéményén a szobába. Az imádkozó család ajkán elhalt a szó s holtra rémülten összekulcsolt kezekkel nézték, mint futkároz a villám a szobában, miközben összezuza a képeket, edényeket, összeégeti a butorokat, a nélkül, hogy nekik a legkisebb bajt okozná. A játék után az égi tűz kiszaladt az ablakon s egy éppen ott elhaladó embert érintett, de ennek sem okozott nagyobb bajt.

— **„Vakuljak meg, ha olcsóbban adom.”** Jóraló, szorgalmas, alig harminc évet mult házaló élt Pécsen, akit a közönség is, melynél áruit értékesíteni szokta, hitsorsosai is arról ismernek, hogy mindig, amikor árucikkeit kínálta és a vevők sokallották a kért árt, azzal felelt: Vakuljak meg, ha olcsóbban adhatom! Erről ismerték mindenhol, ahol csak megfordult, valamint arról, hogy nem vette lelkére ezt a kijelentést, mert ha nem akarták megfizetni a kért árt, engedett abból igen szívesen. És evvel a szegény házalóval történt, hogy pár hónapokkal ezelőtt megvakult az egyik szemére és az elmúlt héten hályog borult a másik szemére is. Teljesült az átok, melyet magamagára mondott.

— **Versenyfutás a vasutal.** Bártfáról írják, hogy egy fiatal sárosi tót legény neki indult a világnak azzal az erős szándékkal, hogy Amerikáig meg se áll. Osikó állomáson kiszállott s mire vissza akart menni a vonatra, az már indulóban volt s a kemény szívé kalauz nem akarta fölengedni rája. A tótnak a vonaton volt az egész cókmojkja, nem sokat teketóriázott tehát, hanem futásnak eredt és Raszlaviczán szerencsésen utól is érte a vonatot. A hosszú lábu tótot az utasok nemcsak megéljenztek, hanem derekasan meg is vendégelték.

Szerkesztői üzenetek.

Bálint János urnak, *Szent-Ágota*. A vadóri vizsga letételére vonatkozó feltételek, mint azt a lapunkban nemrég közölt miniszteri rendeletről láthatta: irni, olvasni és a négy közönséges számmivelet szerint való számolni tudás; igazolása annak, hogy legalább 3 évig szakadatlanul vadászati gyakorlati szolgálatban állt; fedhetlen előélet és 20 éves életkor betöltése, ezeken kívül a testi fejlettséget és egészségi állapotot orvosi bizonyítvánnyal kell igazolni. Eddig az egyedüli tankönyv, a melyből a vizsgára készülni lehet, a Hönig István-féle „Vadór” című tankönyv, melynek áttanulmányozása elegendő a vizsga letételéhez. — **Binder Béla** urnak, *Feketepatak*. Üdvözljük előfizetőink sorában! Nem lenne szíves jelesnek ismert tollával is támogatni? — **Bencze Lajos** urnak *Urszád*. A címet kiigazítottuk; azt, hogy mi az, a miről árjegyzéket kér, nem tudtuk megérteni, szíveskedjék tehát megírni, hogy mi az: hangszer, vagy egyéb valami, akkor aztán tudunk céget ajánlani, melytől árjegyzéket kérhet — **Spangl Imre** urnak, *Szergény*. A Stark Dezső-féle vadászvizsla idomítási könyvet az 1 K 20 f. vétele után azonnal postára tettük s azt hisszük hogy meg is kapta.

A kiadóhivatal postája.

Gardiás Károly és Palkó Mózes uraknak. Előfizetéseiket már a mult számunkban közölt kedvezmény szerint vezettük be s így a lapot a 2 koronáért május 1-től szeptember végeig kapják. **Kudi József** urnak *Pelsücz*. Szeptember végéig van előfizetve. **Szlimák János** urnak *Ósva*. Előfizetése az év végéig rendezve van. **Pfiszter Károly** urnak *Padurány*. Ön szintén az év végéig fizetett elő. **Bakk Ferenc** urnak, *Bukova*. A folyó hó végén jár le az előfizetése. **Fekete József** urnak *Gyalu*. A 8 koronát köszönettel vettük. Kerekes Gusztáv kartársunk lakása Kahlldorf, u. p. Szászabánya, Krassószörénymegye. **Megyesi Ferencz** urnak *Óhuta*. Folyó hó végén jár le. **Gulezán Zakariás** urnak *Zsidóvár*. A hiányzó számokat pótoltuk. **Pécskai Döme** urnak *Perecseny*. Mikor bevonult a katonasághoz, lapja visszaérkezett s a későbbi zavarok innen származtak, de most már utóköldéssel rendeztük a dolgot.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorssajtóján.

ERDÉSZETI ÚJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. június 19.

38. szám.

TARTALOM:

1. Olvasóink figyelmébe. — 2. Vezércikk: Alsó erdészeti szakoktatásunk kérdéséhez. — 3. Vizsla-tanítás és használat. — 4. Tárcza: Tóni látta. — 5. Tanügy. — 6. Különfélék. — 7. Napi hírek. — 8. Szerkesztői üze-
netek. — 9. A kiadóhivatal postája. — 10. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a *legújabb francia- és angol-divat* szerint, szinte *jutányos árban* készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivételére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra **ingyen és bérmentve** küldjük meg **árjegyzékünket** és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Pályázati hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztérium f. évi 34812. szám a. kelt magas rendelete alapján a **jerszegi** m. kir. közalap. erdőgondnokságnál megüresedett szilasgajlenkai IV. osztályu

erdőőri állásra

480 K évi fizetés, természetbeni lakás, 18 ürm. I. oszt. dorong-tüzifa, 2 kat. hold földjárandóság és szabályszerű legeltetési illetményvel ezennel pályázatot hirdetek.

A folyamodónak kérvényei saját kezűleg irandók és **folyó évi augusztus hó 15-ikéig** alólirott erdőgondnokságnál benyújtandók.

A kérvényhez csatolandó: 1. Szakvizsgai bizonyítvány, 2. keresztlevél, 3. orvosi bizonyítvány, 4. esetleges szolgálati bizonyítvány, 5. hatósági bizonyítvány.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birása elengedhetetlen kellék, a román nyelv tudása pedig előnyt biztosít a pályázónak.

Jerszeg, Krassószörénymegye, 1904. évi május hó 16-án.

M. kir.
közalap. erdőgondnokság.

Erdőőri vagy erdőlegényi állást

keres egy 25 éves, róm. kath. válásu, szakiskolát végzett és katonaviselt fiatalember, ki most is egy nagyobb uradalomnál van alkalmazva. Beszél magyarul és németül. Uj helyét csak a folyó év október havában vagy a jövő év január 1-én foglalhatná el. Cime megtudható az „Erdészeti Ujság” szerkesztőségénél.²⁻⁵

ÁLLÁST KERES

26 éves, reform. vallásu, erőteljes, egészséges szakvizsgázott **erdőőr**. Cime megtudható e lap szerkesztőségénél

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros
Klastrom-u. 1.

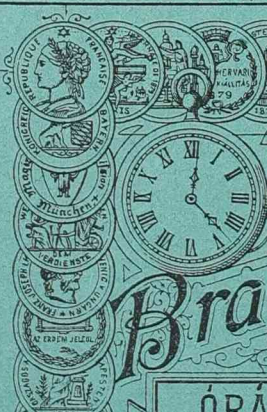
KÖNYVNYOMDAI
SZAKÜZLET

AJÁNlja A NYÁRI IDÉNYRE DÚSAN
FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:
ELJEGYZÉSI-ÉS * * *
*** * ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.**
 MINDENMŰ
NYOMTATVÁNYAIT. * *
 DISZES KIÁLLÍTÁSÚ
MEGHIVÓIT,
GYÁSZLAPJAIT ÉS
*** * FALRAGASZAIT STB.**
 Sürgőnycim: **Könyvnyomdarész.**

++++ A ++++

„SZÁSZVÁROS“
politikai
és vegyes tartalmu
hetilap
kiadóhivatala.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Brausweller
Szeged

Alapítatott
1847.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtallálója
a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefsképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE
SZEGED.

Lakásom: Zsigmond-utcza 7. sz.

Kitüntetések:

1897. ARCAHON - - -
- - ARANYÉREM, - - -
- - DISZOKLEVÉL. - - -

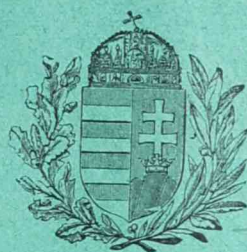
1897. VILÁGKIÁLLÍTÁS -
- - BRÜSSEL, - - - -
- - EZÜSTÉREM. - - -

1898. M.-VÁSÁRHELY
- - DICSÉRŐ - - - -
- - ARANY-OKLEVÉL. -

1899. SZEGED - - -
- - OKLEVÉL. - - - -

1900. AZ ORSZÁGOS -
- - IPAREGYESÜLET - -
- - BRONZ DISZ-ÉRME.

1900. VILÁGKIÁLLÍTÁS -
- - PÁRIS, EZÜSTÉREM.

Magyar *****

Magpergető

Gyár *****

Erdei csemetekert

és díszfenyőtelep

Kitüntetések:

Az 1902. II. MEZŐGAZ-
- - DASÁGI KIÁLLÍTÁS
- - POZSONY, - - - -
- - ARANYÉREM ÉS - -
- - ELISMERŐ OKLEVÉL

1903. MAGYAR ÁLLAM
- - CZIMERE. - - - -

1903. CS. ÉS KIR. UD-
- - VARI SZÁLLÍTÓI CIM.

1903. KERTÉSZETI KI-
- - ÁLLÍTÁS ZENTA, -
- - EZÜSTÉREM. - - -

1903. KERTÉSZETI KI-
- - ÁLLÍTÁS SZATMÁR,
- - DISZOKLEVÉL. - - -

F A R A G Ó B É L A

CSÁSzáRI ÉS KIRÁLYI
UDVARI SZÁLLITÓ

ZALA-EGERSZEGEN.

Tisztelettel kéri a magyar erdész
közönséget, hogy

erdei vetőmag és erdei csemete
továbbá **DÍSZFENYŐ** szükség-
letének **beszerzése** alkalmával
hézagpótló hazai iparvállalatát az
eddig is kitüntető módon megnyi-
latkozott becses **pártolásában**
megtartani méltóztassék. ♦♦♦♦

Czégem erdőbirtoko-
soktól is szívesen vá-
sárol mindennemű
famagot és annak ide-
jén mintázott ajánla-
tokat kér.

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.

Őszi vetésre és szállításra

ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és cser makkot

u. m. szavatolt frissen szedett

gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismerett kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél cégemet,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemü

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! ****

Elsőrangú magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.